

جایزه «پاندای طلایی» برای «ایستاده با گرگ»

سعید نبی با مستند «ایستاده با گرگ» نامزد دریافت نشان پاندای طلایی برای بهترین فیلم از جشنواره بزرگ سیچوان چین شد.

مستند ایستاده با گرگ، داستان حقیقی و واقعی زندگی هادی جلالی، محیط‌بانی است که بیش از ۹۹ ساچمه از سمت شکارچیان به او شلیک شده و بسیاری از این ساچمه‌های سری‌ی که به بدنش اصابت کرده همچنان در بدنش ماندگار

است. او از دست رئیس‌جمهور وقت نشان لیاقت و فداکاری دریافت کرده‌اما در روستا و شهرش بسیار غریب است. جلالی که وفادار به محیط‌زیست کشور است با خود به این نتیجه رسیده که باید در مدارس اقدام به آموزش کند و سلاح کاربردی برای حفظ محیط‌زیست آموزش است اما گرگی بر سر راه رسیدن به آرزویش قرار گرفته و... این فیلم را سعید نبی و مریم خدیوی بروجنی کارگردانی، آرش

کم توجهی سازمان سینمایی و فارابی به جشنواره‌های آسیایی ادامه دارد

که فارابی و سازمان سینمایی در ادامه و برای جشنواره‌های معتبر بعدی، اسیر نقشه و توطئه سران فستیوال‌ها در همدستی با حکومت‌های غربی نشوند و برای حضور بیرق‌دردر چنین رویدادهایی طرح و برنامه‌ای جدی و کاربردی داشته باشند. اما جشنواره کن به عنوان خاکریز سینمایی بعدی هم حاصلی جز شکست سینمای ایران نداشت و این بار هم به جای حضور فیلمی رسمی از سینمای ایران، فیلم‌های بحث‌برانگیز و شیطنت‌آمیز «من، مریم، بچه‌ها و ۲۶ نفر دیگر» در بخش بازار کن و «آیه‌های زمینی» در بخش نوعی نگاه حاضر بود. اولی که در داخل کشور ایران و با حضور بازیگران زن بی حجاب فیلمبرداری شد و دومی هم کنایه‌هایی جدی به شرع و قوانین رسمی جمهوری اسلامی ایران از جمله درباره حجاب داشت و با بازیگرانی شناخته‌شده در داخل کشور ساخته شد و در انفعال و رصد همواره ضعیف سازمان سینمایی راهی‌کن شده بود. حضور هنجارشکنانه و بدون حجاب یکی از بازیگران زن فیلم در مراسم فرش قرمز آیه‌های زمینی هم گواه دیگری بر ناکارآمدی بازوهای اجرایی و بخش بین‌الملل سازمان سینمایی بود. اما باخت اصلی در بازار فیلم کن رخ داد، جایی‌که کانونی موسوم به کانون فیلمسازان مستقل ایران با یکی دو چهره شناخته‌شده و انبوهی فیلمساز ناشناس و فراری و معاند، جای نماینده‌های رسمی سینمای ایران را غصب کرده و به اظهارفضل‌های سیاسی مشغول بودند. فارغ از نگاه به شدت سیاسی جشنواره فیلم کن که باز متأثر از سیاست‌های ضدایرانی امانوئل مکرون و دولت‌مردان فرانسوی بود و اجازه حضور فارابی و سازمان سینمایی در بخش بازار جشنواره را صادر نکرد اما مدیران سینمایی ایران نشان دادند که در برابر این تحریم‌ها،

حضور

جسدی

داشت و

غیبت آن پس

از سال‌ها حضور

مستمر، هم غریب

بود و هم غیرمنتظره.

با این حال انتظار

می‌رفت

الیور استون: از رای دادن به بایدن پشیمانم

الیور استون، کارگردان و مستندساز آمریکایی برنده اسکار در تازه‌ترین اظهار سیاسی خود در یک گفت‌وگوی ویدئویی به جو بایدن، رئیس‌جمهور کنونی آمریکا تاخت و عنوان کرد: «پتانسیل جنگ جهانی سوم وجود دارد و اگر آن را متوقف نکنیم، این مرد که من به او رای دادم و اشتباه کردم، ما را وارد جنگ می‌کند.» استون درباره بایدن ادامه داد: «او شبیه کسی است که مسئولیتی در دولت‌ش بر عهده ندارد و چه کسی می‌داند؟ او سقوط خواهد کرد اما به نظر من او حماقت در حال کشاندن ما به یک رویارویی است. بایدن یک جنگجوی جنگ سرد است که نمی‌تواند تفاوت میان اتحاد جماهیر شوروی و روسیه مدرن کنونی را به شما بگوید.»

درس از ونیز

زاهدی اصل تدوین، مهران فردپور فیلمبرداری، حبیب‌ا... محمدی صدابرداری و بهروز شهامت طراحی صدا و صداگذاری کرده‌اند. سعید نبی با ۲۲ سال سابقه فعالیت در حوزه ساخت فیلم‌های سینمایی مستند و تلویزیونی با مضامین محیط‌زیستی و اجتماعی نامزد دریافت این نشان شده است. جشنواره تلویزیونی سیچوان چین، به اختصار SCTVF از بزرگ‌ترین و معتبرترین فستیوال‌های فیلم در آسیاست.

مکت

غفلت از جشنواره‌های آسیایی

شکست فارابی و سازمان سینمایی در چهار جبهه جشنواره برلین، کن، کارلو وی‌واری و ونیز، بیانگر بی‌هدفی و بی‌برنامگی کامل این نهادهاست که انگار تنه خانه سینما به آنها خورده و کارشان محدود به صدور بیانیه‌های بی‌ اثر شده است. سازمان سینمایی و بازوی بین‌المللی‌اش که در این دو سه سال اخیر با عملکرد ضعیف خود نشان داده‌اند که همواره یکی دو قدم از رسانه‌ها عقب هستند و بالاتر حتی به همدار و تلنگر رسانه‌های متعدد و دلسوز هم وقعی نمی‌نهند، با چشم را بر بی‌قانونی و هنجارشکنی تولید آثار بازیگوشانه و شیطنت‌آمیز در داخل کشور می‌بندند و حتی از ارسال چنین فیلم‌هایی به جشنواره‌های خارجی هم بی‌اطلاع هستند و بدتر این که در واکنش و اقدامات بعدی و بازدارنده دیگر هم کماکان به موضع انفعالی خود ادامه می‌دهند.

در حال حاضر سازمان سینمایی باید از فرصت پدید آمده بهره ببرد و اقدامی که سال‌ها از آن غفلت کرده را عملی‌کند. یعنی علاوه بر پیگیری مستمر در دفاع از حقوق کشور در مجامع سینمایی رویکرد سینمای کشورهای همگرا و آسیایی را بیش از پیش دنبال کرده و تلاش کند تا حضور قوی‌تری در عرصه سینمای آسیا که رفته‌رفته به قطب سینمایی تبدیل می‌شود داشته باشند. این رویکرد می‌تواند راهکاری قوی برای تقابل بر غرب باشد و ظرفیت‌های سینمایی را در جشنواره‌هایی همچون شانگهای، توکیو و بوسان و حتی جشنواره‌های معتبر غیر الف از جمله هندوستان و... افزایش دهد. جشنواره‌های قدرتمندی که می‌تواند برای ایران به دلیل همکاری‌های سیاسی ظرفیت اقتصادی نیز به همراه داشته باشد.

همه این انفعال و بالا بردن دست‌ها در جشنواره‌های معتبر جهانی، ریشه در فراموشی وظایف ذاتی نهادهایی چون فارابی و سازمان سینمایی دارد. ارتقای سهم ایران در بازارهای بین‌المللی با تسهیل تولید و عرضه آثار سینمایی یکی از ماموریت‌های بنیاد سینمایی فارابی است.

همچنین باید به موضوعاتی چون دشمن‌شناسی، استکبارستیزی و گسترش جبهه جهانی مستضعفان، تقویت عزتمندی، عرق ملی، هویت ملی و قدرت ملی با تکیه بر پیشرفت‌های کشور و ارتقای فعالیت‌های بین‌المللی سینمای ایران به عنوان اولویت‌های این بنیاد اشاره کرد. قرار بود و هست که خود این مورد آخر با محوریت «حضور مؤثر» در مجامع و بازارهای بین‌المللی و همچنین «افزایش سهم از بازارهای جهانی» و با برنامه‌های زیر در دستور کار فارابی قرار گیرد. ماموریتی که شامل محورهایی چون گسترش چتر سینمای ایران برای بهره‌مندی همه فعالان بین‌المللی سینمایی حائز شرایط در جشنواره‌های فیلم، حضور مؤثر در بازارهای بین‌المللی محتوا، افزایش سهم اکران و توسعه بازار فروش آثار سینمایی ایران به‌صورت کمی و کیفی و ... می‌شود اما درعمل و به ویژه در همین یک سال اخیر که نیازمند حضور جدی‌تر و موثرتر این بنیاد در مجامع بین‌المللی و جشنواره‌های معتبر بود، نشانی از این ماموریت‌ها و اولویت‌ها ندیدیم.

خبرنگار ما برای دریافت پاسخ و توضیحاتی درباره این انفعال در این چند وقت اخیر بارها با مدیران و مسئولان سازمان سینمایی و بنیاد سینمایی فارابی به ویژه معاونت امور بین‌الملل این نهاد تماس گرفت اما هیچ‌کدام پاسخگو نبودند و از بار پاسخگویی شانه خالی کردند.

اگر قرار به تحریم متقابل فستیوال‌های معتبر ولی بازیگوش و با نگاهی ضدایرانی است، چنین مطلبی صریحا از سوی سازمان سینمایی و بنیاد سینمایی فارابی اعلام شود اما اگر قاتل به حضور جدی سینمای ایران در این رویدادها و رقابت‌ها برای مقابله با تحریم و نگاه مخالف هستند، باید از پوسته انفعال فعلی خارج شوند و در کنار حضور پررنگ با فیلم‌هایی جذاب و استاندارد که حاوی پیشنهادهایی نو قابل اعتنا برای سینمای جهان باشند که اصلا امکان رد و طرح‌ها و اگر در آنها وجود نداشته باشد، شرکت مستمر و مؤثر در جشنواره‌های معتبر دیگر جهانی و آسیایی را هم با جدیت دنبال کنند و مقولاتی چون توجه به تعاملات با کشورهای منطقه و جهان اسلام و تشکیل بازار فیلم مشترک، ایجاد مکانیسم ارتباطات پایدار و کارآمد با محوریت کشورهای راه ابریشم، اهتمام به تولید مشترک با کشورها به‌ویژه کشورهای جهان اسلام و راه‌اندازی دفتر تولیدات مشترک سینمایی جهان اسلام و برگزاری هدفمند و مؤثر هفته‌های فیلم با کشورهای خارجی در ایران و در خارج از ایران را در دستور کار قرار دهند و حضور خارجی سینمای ایران را لزوما محدود به چند جشنواره پیراسم و رسم‌دار اما زاویه‌دار نسبت به ایران ندانند تا درصورت چنین تحرکات زودگذری، احساس شکست و غبن به سینمای ایران دست ندهد. ضرورت دیپلماسی فرهنگی در این زمینه به شدت احساس می‌شود و باید به طور جدی آن را اجرایی کرد.

آیت نجفی کارگردان «آفتاب می‌شود»

نشر

سیاستگذاری سینما و تئاتر در دوران پهلوی

کتاب «سیاستگذاری سینما و تئاتر در دوران پهلوی» به همت انتشارات دانشگاه امام حسین (ع) و قلم مجید بهستانی و میثم قمشیان منتشر شد. این کتاب در دو فصل مجزا به سینما و تئاتر در دوران پهلوی می‌پردازد. مطالعه تاریخ سینمای ایران پیش از انقلاب به‌ویژه نحوه حضوررژیم پهلوی در تئاتر و سینما اهمیت‌ی راهبردی در فرآیندهای سیاستگذاری سینمایی و فرهنگی دوران پس از انقلاب دارد. در حقیقت این مطالعه از نظر بررسی راهبردها و توفیق یا عدم توفیق سیاست‌ها در تعامل با این‌گونه هنرها و همچنین از نظر واکاوی جریان‌های هنری در ایران قابل پیگیری است. مهم‌ترین پدیدارهای این دوران دو جریان اصلی سینمای ایران بوده‌اند که تا امروز نیز می‌توان آشکار حضور آنها را مشاهده کرد. این دو جریان یکی سینمای عامه‌پسند ایران موسوم به فیلم‌فارسی و دیگری جریان سینمای روشنفکرانه و متفكرمآب است که مبتنی بر سرمایه‌های دولتی در میانه دهه ۴۰ به عرصه سینما گذاشت.

«ده‌سالگی» برنده جایزه «گلدن کوین کنستانتین»

پویانمایی «ده‌سالگی» به کارگردانی فاطمه جعفری برنده جایزه سوم از یازدهمین جشنواره بین‌المللی انیمیشن «گلدن کوین کنستانتین» صربستان شد. ده‌سالگی یک انیمیشن کوتاه ۱۸دقیقه‌ای با تکنیک استاپ‌موشن است و فاطمه جعفری و مانی کاشیان به‌طور مشترک فیلمنامه این اثر را نوشته‌اند. بنابر اعلام دبیرخانه جشنواره گلدن کوین کنستانتین، ۸۰۸ فیلم از سراسر دنیا به این جشنواره ارسال شد که در پایان ۱۳۳ فیلم به بخش مسابقه راه‌یافتند. بر همین اساس، از این تعداد ۷۴ فیلم در بخش مسابقه بزرگسال و ۵۹ فیلم در بخش مسابقه دانشجویی با یکدیگر به رقابت پرداختند که در پایان ده‌سالگی برنده جایزه سوم این جشنواره شد. انیمیشن کوتاه ده‌سالگی درباره پسری است که با پدرش در جنگلی دورافتاده زندگی می‌کند تا روزی که پدر برای پسرک، مرغایی وحشی را به دام می‌اندازد تا بلکه او را از تنهایی دربیاورد. حضور مرغایی دربند در کنار پسرو زندگی روزمره‌شان کنار یکدیگر رفته‌رفته موجب آشنایی بیشترشان می‌شود. تا جایی که اتفاق‌های ناخواسته در روند زندگی مرغایی و پسر دگرگونی نگاه پسر به جهان پیرامونش را به دنبال دارد.

آن سوی مرزها

نشر